

¹Aber im siebenten Jahr faßte Jojada einen Mut und nahm die Obersten über hundert, nämlich Asarja, den Sohn Jerohams, Ismael, den Sohn Johanans, Asarja, den Sohn Obeds, Maaseja, den Sohn Adajas, und Elisaphat, den Sohn Sichris, mit sich zum Bund.²Die zogen umher in Juda und brachten die Leviten zuhauf aus allen Städten Juda's und die Obersten der Vaterhäuser in Israel, daß sie kämen gen Jerusalem.³Und die ganze Gemeinde machte einen Bund im Hause Gottes mit dem König. Und er sprach zu ihnen: Siehe des Königs Sohn soll König sein, wie der HERR geredet hat über die Kinder Davids.⁴So sollt ihr also tun: Der dritte Teil von euch, die des Sabbats antreten von den Priestern und Leviten, sollen die Torhüter sein an der Schwelle,⁵ und der dritte Teil im Hause des Königs, und der dritte Teil am Grundtor; aber alles Volk soll sein in den Höfen am Hause des HERRN.⁶Und daß niemand in das Haus des HERRN gehe; nur die Priester und Leviten, die da dienen, die sollen hineingehen, denn sie sind heilig, und alles Volk tue nach dem Gebot des HERRN.⁷Und die Leviten sollen sich rings um den König her machen, ein jeglicher mit seiner Wehr in der Hand, und wer ins Haus geht, der sei des Todes, und sie sollen bei dem König sein, wenn er aus und ein geht.⁸Und die Leviten und ganz Juda taten, wie der Priester Jojada geboten hatte, und nahm ein jeglicher seine Leute, die des Sabbats antraten, mit denen, die des Sabbats abtraten. Denn Jojada, der Priester, ließ die Ordnungen nicht auseinander gehen.⁹Und Jojada, der Priester, gab den

¹وفي السنة السابعة سَدَّدَ يَهُوَادَاغُ وَأَحَدَ مَعَهُ فِي الْعَهْدِ رُؤَسَاءَ الْمَنَاتِ، عَزْرِيَا بَنَ يَرُوخَامَ، وَإِسْمَاعِيلَ بَنَ يَهُوَحَاتَانَ، وَعَزْرِيَا بَنَ عُوبَيْدَ، وَمَعْسِيَا بَنَ عَدَابَا، وَأَيْسَافَاطَ بَنَ زَكْرِي،² وَجَالُوا فِي يَهُودَا وَجَمَعُوا اللَّوِيِّينَ مِنْ جَمِيعِ مَدِينِ يَهُودَا وَرُؤُوسَ آتَاءِ إِسْرَائِيلَ وَجَاءُوا إِلَى أُورُشَلِيمَ.³ وَقَطَعَ كُلُّ الْمَجْمَعِ عَهْدًا فِي بَيْتِ اللَّهِ مَعَ الْمَلِكِ. وَقَالَ لَهُمْ، هُوَذَا ابْنُ الْمَلِكِ بِمِثْلِكَ كَمَا تَكَلَّمَ الرَّبُّ عَنْ بَنِي دَاوُدَ. هَذَا هُوَ الْأَمْرُ الَّذِي تَعْمَلُونَهُ. التَّلْتُ مِنْكُمْ الَّذِينَ يَدْخُلُونَ فِي السَّنَةِ مِنَ الْكَهَنَةِ وَاللَّوِيِّينَ يَكُونُونَ بَوَائِينَ لِلْبُأَبِ⁵ وَالتَّلْتُ فِي بَيْتِ الْمَلِكِ، وَالتَّلْتُ فِي بَابِ الْأَسَاسِ، وَجَمِيعِ الشَّعْبِ فِي دِيارِ بَيْتِ الرَّبِّ. وَلَا يَدْخُلُ بَيْتَ الرَّبِّ إِلَّا الْكَهَنَةُ وَالَّذِينَ يَخْدُمُونَ مِنَ اللَّوِيِّينَ، فَهَمَّ يَدْخُلُونَ لِأَنَّهُمْ مُقَدَّسُونَ، وَكُلُّ الشَّعْبِ يَحْرُسُونَ حِرَاسَةَ الرَّبِّ.⁷ وَبَحِيطُ اللَّوِيِّينَ بِالْمَلِكِ مُسْتَدِيرِينَ، كُلُّ وَاحِدٍ سِلَاحَهُ بِيَدِهِ. وَالَّذِي يَدْخُلُ الْبَيْتَ يُقْتَلُ. وَكُونُوا مَعَ الْمَلِكِ فِي دُحُولِهِ وَفِي خُرُوجِهِ. فَعَمِلَ اللَّوِيُّونَ وَكُلُّ يَهُودَا حَسَبَ كُلِّ مَا أَمَرَ بِهِ يَهُوَادَاغُ الْكَاهِنُ. وَأَخَذُوا كُلُّ وَاحِدٍ رَجَالَهُ الدَّاخِلِينَ فِي السَّنَةِ، مَعَ الْخَارِجِينَ فِي السَّنَةِ لِأَنَّ يَهُوَادَاغَ الْكَاهِنَ لَمْ يَصْرِفِ الْفِرْقَ.⁹ وَأَعْطَى يَهُوَادَاغُ الْكَاهِنَ رُؤَسَاءَ الْمَنَاتِ الْجَرَابَ وَالْمَجَانَ وَالْأَثْرَاسَ الَّتِي لِلْمَلِكِ دَاوُدَ الَّتِي فِي بَيْتِ اللَّهِ.¹⁰ وَأَوْقَفَ جَمِيعَ الشَّعْبِ وَكُلُّ وَاحِدٍ سِلَاحَهُ بِيَدِهِ مِنْ جَانِبِ الْبَيْتِ الْأَيْمَنِ إِلَى جَانِبِ الْبَيْتِ الْأَيْسَرِ حَوْلَ الْمَذْبَحِ وَالْبَيْتِ، حَوْلَ الْمَلِكِ مُسْتَدِيرِينَ.¹¹ ثُمَّ أَخْرَجُوا ابْنَ الْمَلِكِ وَوَضَعُوا عَلَيْهِ التَّاجَ وَأَعْطَوْهُ السَّهَادَةَ، وَمَلَكُوهُ. وَمَسَحَهُ يَهُوَادَاغُ وَبَثُوهُ وَقَالُوا، لِيَحْيَ الْمَلِكُ..¹² وَلَمَّا سَمِعَتْ عَتَلِيَا صَوْتَ الشَّعْبِ يَرْكُضُونَ وَيَمْدَحُونَ الْمَلِكِ، دَخَلَتْ إِلَى الشَّعْبِ فِي بَيْتِ الرَّبِّ.¹³ وَتَطَرَتْ وَإِذَا الْمَلِكُ وَقَافٌ عَلَيَّ مِثْرِهِ فِي الْمَدْخَلِ، وَالرُّؤَسَاءُ وَالْأَبْوَابُ عِنْدَ الْمَلِكِ، وَكُلُّ سَعْبِ الْأَرْضِ يَفْرُجُونَ وَيَفْرُجُونَ بِالْأَبْوَابِ، وَالْمُعْتُونَ بِآلَاتِ الْغِنَاءِ وَالْمُعَلِّمُونَ التَّسْبِيحَ. فَسَقَّتْ عَتَلِيَا نِيَابَهَا وَقَالَتْ، حَيَاتُهُ حَيَاتُهُ.¹⁴ فَأَخْرَجَ يَهُوَادَاغُ الْكَاهِنَ رُؤَسَاءَ الْمَنَاتِ الْمُؤَكَّلِينَ عَلَيَّ الْجَيْشِ وَقَالَ لَهُمْ، أَخْرِجُوهَا إِلَى حَارِجِ الصُّعُوفِ، وَالَّذِي يَبِيعُهَا يُقْتَلُ بِالسَّيْفِ. لِأَنَّ الْكَاهِنَ قَالَ، لَا تَقْتُلُوهَا فِي بَيْتِ الرَّبِّ.¹⁵ فَأَلْقَوْا عَلَيْهَا الْأَيَادِي. وَلَمَّا أَتَتْ إِلَى مَدْخَلِ بَابِ الْحَيْلِ إِلَى بَيْتِ الْمَلِكِ قَتَلُوهَا هُنَاكَ.¹⁶ فَقَطَعَ يَهُوَادَاغُ عَهْدًا بَيْنَهُ وَبَيْنَ كُلِّ الشَّعْبِ وَبَيْنَ الْمَلِكِ أَنْ يَكُونُوا شَعْبًا لِلرَّبِّ.¹⁷ وَدَخَلَ جَمِيعُ الشَّعْبِ إِلَى بَيْتِ الْبَعْلِ وَهَدَمُوهُ وَكَسَرُوا مَدَابِحَهُ وَتَمَائِيلَهُ، وَقَتَلُوا

Obersten über hundert die Speiße und Schilde und Waffen des Königs David, die im Hause Gottes waren,¹⁰ und stellte alles Volk, einen jeglichen mit seiner Waffe in der Hand, von dem rechten Winkel des Hauses bis zum linken Winkel, zum Altar und zum Hause hin um den König her.¹¹ Und sie brachten des Königs Sohn hervor und setzten ihm die Krone auf und gaben ihm das Zeugnis und machten ihn zum König. Und Jojada samt seinen Söhnen salbten ihn und sprachen: Glück zu dem König!¹² Da aber Athalja hörte das Geschrei des Volkes, das zulief und den König lobte, ging sie zum Volk im Hause des HERRN.¹³ Und sie sah, und siehe, der König stand an seiner Stätte am Eingang und die Obersten und die Drommeten um den König; und alles Volk des Landes war fröhlich, und man blies Drommeten, und die Sänger mit allerlei Saitenspiel sangen Lob. Da zerriß sie ihre Kleider und rief: Aufruhr, Aufruhr!¹⁴ Aber Jojada, der Priester, machte sich heraus mit den Obersten über hundert, die über das Heer waren, und sprach zu ihnen: Führt sie zwischen den Reihen hinaus; und wer ihr nachfolgt, den soll man mit dem Schwert töten! Denn der Priester hatte befohlen, man sollte sie nicht töten im Hause des HERRN.¹⁵ Und sie machten Raum zu beiden Seiten; und da sie kam zum Eingang des Roßtors am Hause des Königs, töteten sie sie daselbst.¹⁶ Und Jojada machte einen Bund zwischen ihm und allem Volk und dem König, daß sie des HERRN Volk sein sollten.¹⁷ Da ging alles Volk ins Haus Baals und brachen es ab, und seine Altäre und Bilder zerbrachen

مَتَّانَ كَاهِنَ النَّعْلِ أَمَامَ الْمَذْبَحِ.¹⁸ وَجَعَلَ يَهُوَادَاغُ حُرَّاسًا عَلَى بَيْتِ الرَّبِّ عَنِ يَدِ الْكَهَنَةِ الْأَوِيِّينَ الَّذِينَ قَسَمَهُمْ دَاوُدُ عَلَى بَيْتِ الرَّبِّ لِإِضْعَادِ مُخْرَقَاتِ الرَّبِّ كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ فِي شَرِيعَةِ مُوسَى بِالْفَرْحِ وَالْعِنَاءِ، حَسَبَ أَمْرِ دَاوُدَ.¹⁹ وَأَوْقَفَ الْبَوَائِبَ عَلَى أَبْوَابِ بَيْتِ الرَّبِّ لَيْلًا يَدْخُلُ تَجَسُّسُ فِي أَمْرِ مَا.²⁰ وَأَحَدَ رُؤَسَاءِ الْمِنَاتِ وَالْعُظَمَاءِ وَالْمُتَسَلِّطِينَ عَلَى الشَّعْبِ وَكُلَّ شَعْبِ الْأَرْضِ، وَأَنْزَلَ الْمَلِكَ مِنْ بَيْتِ الرَّبِّ، وَدَخَلُوا مِنْ وَسْطِ الْبَابِ الْأَعْلَى إِلَى بَيْتِ الْمَلِكِ، وَأَجْلَسُوا الْمَلِكَ عَلَى كُرْسِيِّ الْمَمْلَكَةِ.²¹ فَفَرِحَ كُلُّ شَعْبِ الْأَرْضِ وَاسْتَرَحَّتِ الْمَدِينَةُ، وَقَتَلُوا عَثَلِيَّا بِالسَّيْفِ.

sie, und erwürgten Matthan, den Priester Baals, vor den Altären.¹⁸ Und Jojada bestellte die Ämter im Hause des HERRN unter den Priestern und den Leviten, die David verordnet hatte zum Hause des HERRN, Brandopfer zu tun dem HERRN, wie es geschrieben steht im Gesetz Mose's, mit Freuden und mit Lieder, die David gedichtet,¹⁹ und stellte Torhüter in die Tore am Hause des HERRN, daß niemand hineinkäme, der sich verunreinigt hätte an irgend einem Dinge.²⁰ Und er nahm die Obersten über hundert und die Mächtigen und Herren im Volk und alles Volk des Landes und führte den König hinab vom Hause des HERRN, und sie brachten ihn durch das hohe Tor am Hause des Königs und ließen den König sich auf den königlichen Stuhl setzen.²¹ Und alles Volk des Landes war fröhlich, und die Stadt war still; aber Athalja ward mit dem Schwert erwürgt.